

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3583/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мила Јанковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сања Пејовић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5926/19 од 09.02.2021. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5926/19 од 09.02.2021. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 464/2018 од 29.03.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе од 19.05.2017. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца сувласник са 11/19 идеалних делова на пословној просторији изграђеној на кат. парцели .. КО ..., како је изреком наведено, и породичној кући изграђеној на кат. парцели .. КО ..., како је изреком наведено, што је тужени дужан да призна и трпи да тужилца ово своје право упише у јавни регистар права на непокретностима. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је стекла право сусвојине са 11/19 идеалних делова на два клипна компресора и четири пескаре за пескирање, како је изреком наведено као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 477.850,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 5926/19 од 09.02.2021. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу другом и четвртм изреке (у усвајајућем делу).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. ЗПП.

Тужилца је одговорила на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења брачне тековине поднетој суду 30.12.2010. године означена је вредност предмета спора у износу од 3.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужили не припадају трошкови одговора на ревизију јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић